

UNIVERSITETI I PRISHTINËS
"HASAN PRISHTINA"
FAKULTETI I ARTEVE

Rr. Agim Ramadani, Fakulteti i Arteve, 10000 Prishtinë, Republika e Kosovës Tel:
+383 38 247 129 • E-mail: arte@uni-pr.edu

Tezat e masterit për diskutim publik të miratuara nga Dega e Arteve
Dramatike: MODULI AKTRIM

Medatë: 14.03.2025

Nr.	Kandidati	Titulli temës	Komisioni
1.	Adem Karaga	TRI MOTRAT E TEATRIT SHQIPTAR NE SYTE E CEBUTIKINIT	1. Prof. Luan Jaha - Mentor 2. Prof. Abrenesha Grabovci-Nixha 3. Prof. Ilire Vinca

UNIVERSITETI I PRISHTINËS "HASAN PRISHTINA"

FAKULTETI I ARTEVE

DEPARTAMENTI I ARTEVE DRAMATIKE

MODULI AKTRIM

PUNIMI I DIPLOMËS MASTER

“TRI MOTRAT E TEATRIT SHQIPTAR NE SYTE E CEBUTIKINIT”

Mentor:

Prof. Luan Jaha

Kandidati:

Adem Karaga

Prishtinë, 2025

Shqip

"Tri Motrat" Në vitet 1900, Rusia ishte në një periudhë të ndryshimeve të mëdha shoqërore dhe politike. "Tri Motrat" përfaqëson një reflektim të tensioneve dhe ndryshimeve në shoqëri, veçanërisht për atë pjesë të shoqërisë që jetonte në provinca dhe që përballej me kufizimet dhe sfidat e jetës rurale. Çehovi përdor këtë kontekst për të paraqitur një analizë të hollë të ndjenjave dhe përvojave të individëve të zakonshëm në një kohë të pasigurt. "Tri Motrat" është një nga veprat më të njohura të Anton Çehovit dhe ka pasur një ndikim të madh në dramaturgjinë moderne. Ajo ka frymëzuar shumë shkrimtarë dhe dramaturgë, dhe është e njohur për mënyrën e saj të avancuar të trajtimit të karaktereve dhe përfaqësimit të ndjenjave dhe konflikteve njerëzore. Vepra vazhdon të studiohet dhe të performohet në teatro në të gjithë botën, dhe konsiderohet një klasik i letërsisë botërore.

Lidhja midis veprës "Tri Motrat" të Anton Çehovit dhe Luftës së Parë Botërore është një aspekt i ndërlikuar që ka të bëjë me shumë me kontekstin social dhe historik të kohës në të cilën është shkruar dhe ecurinë e jetës së personazheve të dramës sesa me ngjarjet specifike të luftës. Edhe pse drama nuk përmend direkt Luftën e Parë Botërore, ndodhitë dhe ndikimet e luftës ndikojnë në mënyrë të ndjeshme në përjetimet dhe situatat që përshkruhen në vepër. Karakteristikat Kryesore të Çebutikinit Një nga karakteristikat kryesore të Çebutikinit është ndjenja e dështimit në profesionin e tij si mjek. Ai e pranon se shpesh herë nuk di se çfarë bën dhe madje nganjëherë ka shkaktuar vdekjen e pacientëve të tij për shkak të gabimeve. Kjo ndjenjë faji dhe humbja e besimit në aftësitë e tij profesionale e ka çuar në një krizë ekzistenciale. Çebutikini përfaqëson një njeri që, megjithëse ka një profesion që normalisht do t'i jepte ndjenjë përmbushjeje dhe rëndësie, ndjen se ka dështuar dhe e ka humbur lidhjen me qëllimin e tij në jetë. Pavarësisht tragjedisë së brendshme, Çebutikini shpesh shfaqet si një karakter humoristik në dramë. Ai bën shaka dhe është i përzemërt me motrat dhe të tjerët, por humori i tij është shpesh i mbushur me një lloj absurdi dhe pesimizmi. Ai i trajton ngjarjet serioze me një indiferencë që e bën atë një burim humori të errët në shumë momente tragjike. Ky humor është një mënyrë për Çebutikinin që të fshihet nga dhimbja e brendshme dhe zhgënjimi që ndjen për jetën e tij.

Çebutikini shpesh thotë se "asgjë nuk ka rëndësi" dhe ky qëndrim reflekton optimizmin e tij të thellë. Kjo shpërfillje për jetën mund të kuptohet si një mbrojtje ndaj dëshpërimit të brendshëm që ai përjeton. Si doktor, Çebutikini duhet të jetë përgjegjës për shëndetin dhe jetën e njerëzve, por ai ka humbur çdo ndjenjë përgjegjësie. Në një pikë të veprës, ai pranon se nuk e merr seriozisht mjekësinë, duke u kthyer në një simbol të zhgënjimit më të gjerë që Çehovi përshkruan në të gjithë veprën. Çebutikini ishte i dashuruar me nënën e tri motrave Prozorov, dhe ndjenja e tij për të mbetet e gjallë gjatë gjithë veprës. Kjo dashuri e pakthyer është një tjetër aspekt i dështimit dhe zhgënjimit të tij personal. Ai përkujdeset shumë për tri motrat, si një përpjekje për të mbajtur gjallë lidhjen e tij me të kaluarën dhe për të përkujtuar dashurinë e tij të humbur. Sidoqoftë, ai është i paaftë të krijojë lidhje të reja të thella dhe për këtë arsye jeton në të kaluarën. Alkooli është një tjetër element që përcakton karakterin e Çebutikinit. Ai është një pijanec i pashërueshëm dhe shpeshherë i kalon ditët në gjendje të dehur. Kjo e thëllon gjendjen e tij të shkëputjes nga realiteti dhe përforcon pasivitetin dhe dështimin e tij. Pija për të është një mënyrë për të harruar dhimbjen, përgjegjësitë dhe zhgënjimet e tij në jetë, por gjithashtu është edhe një mënyrë për të shmangur çdo përpjekje për përmirësim. Çebutikini është një personazh që ndihmon në thellimin e temave të veprës

dhe përfaqëson një figurë që është e shkëputur nga jeta reale, ashtu si shumë nga personazhet e tjerë në dramë. Çebutikini është një nga personazhet që më qartë shpreh ndjenjën e braktisjes së çdo shprese për të ardhmen dhe tërheqjes nga realiteti. Ai është një pasqyrim i asaj që ndodh brenda shumë prej personazheve të tjerë, por ndërsa tri motrat shpresojnë ende për një ndryshim të jetës së tyre, Çebutikini ka hequr dorë krejtësisht nga këto ëndrra.

Ai është një figurë tragjike që përçon ndjenjën e humbjes dhe dështimit. Vazhdimi parashikon të ardhmen shkatërruese që i pret këta personazhe. Ndërsa tri motrat ëndërrojnë për Moskën dhe për një jetë më të mirë, Çebutikini përfaqëson një qasje krejtësisht mospërfillse ndaj jetës. Ai nuk ka asnjë shpresë për të ardhmen dhe është i përfshirë plotësisht në vetëdestruktivitet. Ky nihilizëm është një pasqyrim i një pjese të madhe të veprave të Çehovit, ku personazhet shpesh përballen me një botë që duket e pakuptimtë dhe ku nuk ka zgjidhje të lehta për dilemave të tyre. Në stilin unik të Çehovit, Çebutikini është një përzierje e komedisë dhe tragjedisë. Ai është një burim humorit përmes veprimeve të tij të pavëmendshme dhe të çuditshme, por gjithashtu është një figurë tragjike që përfaqëson dhimbjen dhe dëshpërimin e thellë që fshihet pas këtij humorit. Çehovi, përmes Çebutikinit, na tregon se në thelbin e komedisë shpesh qëndron një lloj dhimbjeje dhe absurditeti. Në aktin e fundit të veprës, Çebutikini është edhe më i shkëputur nga realiteti. Pasi shkatërron një orë, ai e konsideron këtë një veprim të pakuptimtë dhe thotë fjalët e tij të famshme. E nënës!? E po, ç'u bë, u bë, qoftë dhe e nënës.

Ndoshta nuk e theva, vetëm duket sikur e theva. Ku ta dish, ne të gjithëve na duket se jemi, ndërsa në të vërtetë nuk jemi. Unë asgjë nuk di, por dhe të tjerët nuk dine (te dera). Ky moment është një përmbledhje e filozofisë së tij për jetën. Ai është një njeri që ka hequr dorë plotësisht nga përpjekjet për të bërë ndryshime apo për të ndikuar në rrjedhën e ngjarjeve. Çebutikini përfaqëson një lloj dorëzimi para fatit dhe absurditetit të ekzistencës. Çebutikini është një personazh i thellë dhe i ndërlikuar në "Tri Motrat", i cili ndihmon në eksplorimin e temave të thella të dramës së Çehovit si zhgënjimi, absurditeti i jetës dhe vetëdestruktiviteti. Ai është një figurë që përfaqëson atë që ndodh kur një individ humbet çdo shpresë dhe lidhje me botën përreth. Në të njëjtën kohë, përes përvojës në të kaluarën ai shpesh herë bëhet "avokat i së ardhmes" Pikë kjo ku u mbështeta për ta "verbuar" këtë personazh dhe ashtu sic është i vecuar nga personazhet tjera ta vecoj akoma më shumë duke e futur edhe fizikisht në filozofinë e Tiresias.

English

"Three Sisters"

In the 1900s, Russia was undergoing significant social and political changes. *Three Sisters* reflects the tensions and transformations within society, particularly for those living in provincial areas, who faced the limitations and challenges of rural life. Chekhov uses this context to present a nuanced analysis of the emotions and experiences of ordinary individuals in an uncertain time.

Three Sisters is one of Anton Chekhov's most renowned plays and has had a profound impact on modern drama. It has inspired many writers and playwrights and is known for its advanced approach to character development and its representation of human emotions and conflicts. The play continues to be studied and performed worldwide and is considered a classic of world literature.

The connection between *Three Sisters* and World War I is a complex aspect that relates more to the social and historical context in which the play was written and the trajectory of its characters' lives rather than the specific events of the war itself. While the play does not directly mention World War I, the events and influences of the war deeply affect the experiences and situations depicted in the drama.

Key Characteristics of Chebutykin

One of Chebutykin's defining traits is his sense of failure in his profession as a doctor. He openly admits that he often does not know what he is doing and has even caused the death of patients due to his mistakes. This guilt and loss of confidence in his professional abilities lead him into an existential crisis. Chebutykin represents a man who, despite having a profession that should provide him with a sense of fulfillment and importance, feels he has failed and lost his purpose in life.

Despite his inner tragedy, Chebutykin often appears as a humorous character in the play. He jokes and is affectionate toward the three sisters and others, but his humor is frequently laced with absurdity and pessimism. He treats serious events with an indifference that makes him a source of dark humor in many tragic moments. This humor serves as a way for Chebutykin to mask his inner pain and disappointment with life.

Chebutykin often says, "*Nothing matters*," reflecting his deep-seated nihilism. This disregard for life can be seen as a defense mechanism against the despair he experiences. As a doctor, he is supposed to be responsible for people's health and lives, but he has lost all sense of responsibility. At one point in the play, he admits that he no longer takes medicine seriously, becoming a symbol of the broader disillusionment Chekhov portrays throughout the play. Chebutykin was once in love with the mother of the three Prozorov sisters, and his feelings for her remain alive throughout the play. This unrequited love is another aspect of his personal failure and disappointment. He cares deeply for the three sisters as an attempt to maintain his connection to the past and to honor his lost love. However, he is unable to form new meaningful relationships, causing him to live in the past.

Alcohol is another defining element of Chebutykin's character. He is a chronic drunkard who often spends his days inebriated. This deepens his detachment from reality and reinforces his passivity and failure. For him, drinking is a way to forget pain, responsibilities, and

disappointments, but it is also a means of avoiding any effort toward self-improvement. Chebutykin is a character who enhances the depth of the play's themes and represents a figure disconnected from real life, much like many other characters in the drama. He is one of the most explicit expressions of abandonment and resignation to fate. While the three sisters still dream of a better life in Moscow, Chebutykin embodies a completely indifferent attitude toward life. He has no hope for the future and is entirely engulfed in self-destruction. This nihilism reflects a significant aspect of Chekhov's works, where characters often confront a world that seems meaningless, offering no easy solutions to their dilemmas. In Chekhov's unique style, Chebutykin is a blend of comedy and tragedy. His careless and eccentric actions make him a source of humor, yet he remains a tragic figure representing deep pain and despair hidden beneath that humor.

In the final act of the play, Chebutykin is even more detached from reality. After breaking a clock, he dismisses it as meaningless and utters his famous words: *"Of the mother!?! Well, what's done is done, let it be of the mother. Perhaps I didn't even break it, it just seems like I did. Who knows? We all think we exist, but in reality, we don't. I know nothing, and neither does anyone else."* This moment encapsulates his philosophy on life. He is a man who has entirely given up on making changes or influencing the course of events. Chebutykin represents a surrender to fate and the absurdity of existence.

Chebutykin is a deep and complex character in *Three Sisters*, helping to explore the play's central themes of disappointment, the absurdity of life, and self-destruction. He embodies what happens when an individual loses all hope and connection to the world around them. At the same time, through his past experiences, he often becomes an "advocate for the future." This idea was my basis for further isolating this character—both thematically and physically—by incorporating elements of Tiresias' philosophy.